AL-FATAH

Problem današnjeg sukoba na Bliskom Istoku je sukob sa palestinskim narodom koji je protjeran sa svoje zemlje, raseljen, koji nema ništa zajedničko osim bjede i izgubljenosti. Kao takav stoji nasuprot izraelskoj državi koja ga je protjerala i do danas pokušava da likvidira kao narod oslanjajući se pri tom na svjetski imperijalizam i kolonijalizam. Izrael sačinjava most za imperijalističke interese u eksploataciji arapskog svijeta i do danas se Izrael u svojoj agresivnoj politici za proširenjem oslanja na te sile i iskorištava njih za ostvarenje svoga ideala Solomonove i Davidove države. U tako stvorenim uvjetima Izrael je zasnovao svoj superiorni položaj u odnosu na okolne narode u uvjerenju da silom može postići priznanje, ekspanziju i željeni mir. Ideja o velikom Izraelu bila je stalna prisutnost viđena kao ostvarenje parole koju je još Herzel lansirao "moramo se boriti za Palestinu, Davida i Solomona, odnosno zauzeti prostor između rijeke Eufrata i Egipta", Jedan od osnivača Izraela David Ben Gurion javno se deklarirao 1950. da izraelska imperija treba da obuhvati sve teritorije izmedju Nila i Eufrata a on je tada bio na čelu vlade. Na vratima KNESITA izraelskog parlamenta stoji karta velikog Izraela kako bi podsjećala članove toga doma na glavni cilj te države. Ako jetakav duh njegovan i platforma za njegovo ostvarenje jačalo onda nije teško svatiti vojne akcije 1948. 1956 i 1967. godine. Bez obzira nato što su sprovođene pod parolom odbrane od ugroženosti. Prva konferencija cionističkog pokreta u Balu 1879. u Švicarskoj imala je za cilj ostvarenje nacionalnog ognjišta i izraelske države u Palestini. Duh cionističkih vođa postao je razumljiviji kada se zna da se Herzl napajao na izvorima njemačkog nacionalizma X stolječa u kojem narod koji govori jednim jezikom treba da sačinjava . jednu naciju, jednu državu kao i na pogrešnim shvaćanjima Ničeove filozofije o izabranom narodu. Ideja o Pangermanizmu rodila je kod Herzela ideju o cionizmu. Poznato je da se Pangermanizam preobratio u nacionalizam i fašizam od kojeg su upravo Jevreji fizičko stradanje, imovinsko lišavanje uskraćivanje prava na život. Cionistički pokret u svojoj ideji o pravu na Palestinu i da su Židovi, izabrani narod polazi od toga da mi to pravo pripada od boga. Oni u tom pokušavaju da zanemare prisustvo palestinskog naroda koji je imao svoju civilizaciju i legitimaciju i bio bio vezan uz tu zemlju kroz povijest 13oo godina. Cionistički pokret izgrađivao je svoju ideologiju za stvaranje židovske države u Palestini, na osnovu teorije o praznoj palestinskoj zemlji. Tj. bio je prihvaćen princip davanje zemlje bez naroda, narodu bez zemlje. To je bila teorija koju je dao cionistički pokret da pokaže ostalom svijetu svoja prava na Palestinu. I V. Britanija je imala veliku ulogu kada je dalaBILFOROVU dekleraciju. Sa jedne strane London je Arapima obećavao slobodu,djedinstvo i samostalnost ako ga podrže u ratnim naporima protivotomanske imperije a u isto vrijeme sa članovima cionističkog pokreta razradiva nisu planovi o stvaranju Jevrejske države na tlu Palestine. 2.11.1917. dok su ratne operacije bile još u toku donjeta je prizmata BILFOROVA dekleracija u kojoj se Jevrejima odobrava da stvore nacionalno ognjište i koja je kasnije postala povelja o osnivanju Izraela. Tako da Palestinci koji su 1917. godine

sačinjavali 90% stanovništva i koji su brojali 644.000 prema 5o.ooo Židova računati su u takvom odnosu kao manjina i bili u toj dekleraciji zanemareni. Ako uzmemo u obzir da je Izrael tek kada je osnovan 1948. godine brojio 1,415.ooo.- Arapa prema 65o.ooo Židova koji su emigrirali iz cijeloga svijeta a da je prosijek židovskog stanovništva iznosio samo 33%, onda se vidi kako su britanci i Židovi prevarili svjetsku javnost da u Palestini žive samo Židovi. Židovska država osnovana je uz agresiju na starosjedilačko stanovništvo i podjelu teritorija uz protjerivanje više od 1.ooo.ooo. Palestinaca u susjedne zemlje bez sredstava za životpod šatorima i u takvom stanju nisu u mogućnosti da se organiziraju u bilo kakvu političku organizaciju. Pokušali su vjerovati da će se ujedinjenjem arapskog svijeta vratiti u Palestinu ali arapski režim i šefovi koji su stalno naglašavali da će osloboditi Palestinu služili su se time da bi dobili arapske mase na svoju stranu i da utvrde svoju vlast. Arapski napor je razdiran i međuarapskim sukobima tako da je došlo skoro do zaborava progonjenog palestinskog naroda i uopće njegovog postojanja kao naroda.
Takvo stanje Izrael iskorištava da taj sukob prikaže kao sukob s arapskim zemljama. To traje tako dugo da je cijeli svijet zaboravio taj narod koji ipak nije izgubio nadu u povratak u svoju zemlju. Tako da je bilo potrebno da se problem Palestine ponovo stavi u svoje pravo lice i to dovodi do formiranja organizacije AL FATH. AL FATH je organizacija koja ima za cilj:

1. Organizirati pal estinski narod u oslobodilačkoj borbi i imati u vidu da ta borba koju vodimo je protiv jednog fašističkog sistema koji je okupirao našu zemlju i uz pomoć imperijalista postao tehnički naučno napredan i nemoguće mu se drugačije suprostaviti dugogodišnjom narodnooslobodilačkom borbom u kojoj će se angažirati sve palestinske snage. Traži se spremnost palestinskog naroda da svu svoju energiju snagu stavi u službu toj borbi i da se tretira kao jedini legitimni narod Palestine.

2. Pokret za oslobođenje Palestine smatra da je palestinski narod dio arapskog naroda koji se na njega oslanja i dobiva podršku AL FATAH je pokret za oslobođenje koji nije vezan ni sa kojom partijom i režimom već direktno uz arapske mase i dio je pokreta za oslobođenje arapskog svijeta. Palestinska revolucija nije jedinstvena već kao primjer svjetskih revolucija ali sa svojim specifičnostima koje je uvjetovao cionistički pokret koje se održavaju:

a) Palestinska revolucija je prava revolucija koja je izvršena izvan svog državnog teritorija.
b) Palestinska revolucija nije građanski rat već čisto nacionalna borba protiv stranaca koji su protjerali narod uz pomoć imperijalista.
c) Kao nacionalna borba palestinska revolucija nije klasična revolucija nego revolucija svakog Palestinca ili Arapa koji se bori. Tu istinu ne dematira prisustvo velikog broja radnika, seljaka i intelektualaca ali također ni klasični cilj socijalističke revolucije.

d) Revolucija neće biti taktike "bombardirani potok" kao u Vijetnamu već kubansko-kineska tj. taktika "stalnog uboda" na početku a poslije toga valovi jačanja revolucije koji će svoju snagu prenjeti na armiju za oslobođenje. I tada će se revolucija voditi sa izvježbanim i obučenim vojnicima.

e) Revolucija naglašava da se narodnooslobodilački cilj ne smije utopiti u ideološkom utopljavanju i iz toga se može shvatiti njeno odlaganje društvenopolitičkog smjera.

3. FATAH daje humanističko rješenje palestinskog problema koji se sastoji u tome da je taj dio svijeta bio dugo u stalnom sukobu i da treba živjeti u miru. Mi smo dugo živjeli u povijesti sa Židovima bez ikakvog rasizma i oni su imali prava kao i ostali arapski građjani i danas smatramo da naša borba nije usmjerena na Židove kao Židove već na cionistički pokret koji želi sakupiti Židove cijeloga svijeta i protjerati starosjedioce. Mi naglašavamo to pravedno rješenje koje se osniva na rušenje rasističke i fašističke vlade u Izraelu i osnivanje Palestinske demokratske države. Mi nismo protiv religije, već protiv cionizma - imperijalizma jer su oni protiv nas stvorivši Izrael i pomažući ga. Mi se ne borimo da Izrael bacimo u more već protiv kolonijalizma imperijalizma. Nudimo svim Jevrejima koji žele živjeti u arapskoj zemlji ista prava kao i našim ljudima. Kada govorimo o našoj borbi ne volimo da se govori o rušilačkoj namjeri, naš je cilj da se uspostavi Palestinska država koja je i bila.

Time je naša revolucija jednostavnog objašnjenja, Naš narod hoće da se vrati i stvori državu s jednakim pravima za Muslimane Kršćane i Jevreje. Takav duh je u potpunoj suprotnosti sa praksom i politikom cionističkih vođa koji smatraju da izraelska država mora uključiti samo Židove. Tako je Levi Eškol između ostalog rekao: "Svaka izbjeglica u povratku predstavljala bi potencijalnu bombu za Izrael". Naše rješenje nije samo u tome da se Palestinci vrate u svoju zemlju nego i pomoć Židovima da se oslobode cionističkog duha, koji pokušava sa svim mogućnostimada ih odgaja u duhu agresije i rasizma. Naša pravedna borba je poziv za sve miroljubive narode cijeloga svijeta, na sve oslobodilačke pokrete da nam daju podršku i pomoć za stvaranje slobodne demokratske Palestine. Od početka naše revolucije nailazili smo na mnoge teškoće ali smo mogli prevazići sve zavjere koje nam predstavlja cionizam i svjetski imperijalizam na čelu sa SAD i reakcionarnim arapskim režimima. Zadnji pokolj u Jordanu koji je planirao Izrael i Amerika izvršio je izdajnički režim u Jordanu, predstavlja ozbiljni pokušaj za likvidiranje naše revolucije. Palestinski narod koji je na ulicama Amana, Irbida i svih jordanskih krajeva stajao pod terorom i gladi varvarskog napada i dao hiljade žrtava pokazao je da je okupljen oko svoje revolucije i da ima sposobnost da je štiti. Jordanski pokolj nije ni prvi ni zadnji pokušaj reakcionarnih imperijalističkih krugova ali naš narod koji je uvjeren u svoje pravo samoupravljat će se svim rješenjima koja ne obuhvaćaju naše pravo na revoluciju. Palestinska revolucija postaje faktor koji više nemože biti zanemarivan a treba imati na umu da je još u evoluciji i da će se i sam prilagođavati uvjetima koji budu

nastajali poslije svih razočaranja koja su Palestinci doživjeli. Pokret je uzeo kurs razvijanja oslobodilačke borbe i njegov lider Jaser Arfat je izjavio "Revolucija je počela i ja je više ne mogu ni zaustavitini izmjeniti. „Mi smo uvjereni u našu pobjedu do potpunog oslobodjenja i izgradnje slobodne demokratske države u Palestini na principima miroljubivosti i jednakosti Palestinaca i Židova.